

Priser ligger, der kan skaffe behørig Afsætning og Udvidelse af Forbruget. Skal man ind paa den Betragtning, maa man sikkert gaa den Vej, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg pegede paa, og som jeg accepterede, og som det glædede mig at ogsaa den højtærede Finansminister indrømmede Rigtigheden af, nemlig en Lettelse, en Regulering af Raastofafgiften, af Raatobakstolden. Men de Midler, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard anviser, er, som sagt, sikkert noget for letkøbte.

Jeg vil stadig fremholde Ønsket om at faa den nuværende Krisetoldsats forlænget nogen Tid endnu, og vi faar jo Lejlighed til at diskutere baade dette og andre Problemer i Udvalget, hvor vi vil forbeholde os Ret til at fremsætte Ændringsforslag i saa Henseende.

Sluttelig vil jeg udtale min Glæde over at høre de uforbeholdne Udtalelser fra den højtærede Finansminister, af hvilke det dog fremgik, at han er Modstander af alle de midlertidige Love, der jo er ved at oversvømme hele Lovgivningsarbejdet. Naar man den samme Dag har haft den Ære at faa behandlet et Forslag til midlertidig Finanslov, saa forstaar jeg meget vel den dybe Antipati, og jeg tror ogsaa, man fra alle Sider skulde tilstræbe at faa denne Midlertidighed begrænset noget til Fordel for et effektivt, rationelt og navnlig let overskueligt Lovgivningsarbejde i den høje Rigsdag.

Dahlgaard: Den højtærede Finansminister sagde angaaende Kriseværnet for Cigarindustrien, at naar Lovgivningsmagten en Gang havde viklet en Industri ind i et saadant Kriseværn, var den ogsaa forpligtet til at vikle den ud deraf igen... (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Paa en lempelig Maade)... Ja, det sagde den højtærede Finansminister nu ikke i 1923, da det gennemførtes. Da var der ikke nogen fra Regeringens Side, der talte om, at Loven skulde gælde i 4 Aar og ikke i 2 Aar. Da var det mig, der sagde her i Tinget, at hvis man gennemførte en saa høj Beskatning, var det nødvendigt at foretage en lempelig Afvikling, saaledes at der ikke vilde blive Tale om at afvikle den paa 2 Aar. Det viste sig at være rigtigt, og vi tog Konsekvenserne deraf under Ministeriet Stauning, idet vi sagde: Naar man nu en Gang har gennemført denne Skat, som vi er Modstandere af, erkender vi, at det er rigtigt, at Afviklingen maa foregaa gennem en Aftrapning. Derfor gav vi vor Tilslutning

til, at denne Aftrapning fandt Sted gennem 1½ Aar. Men nu i Dag siger vi: Enhver Ting maa have en Ende, og dette ogsaa. Dertil kommer det, som jeg gjorde opmærksom paa, og som den ærede Ordfører for Venstre gav sin Tilslutning til og den højtærede Minister ikke modsagde, at dette Værn er ikke et Middel mod Arbejdsløsheden i Øjeblikket. Arbejdsløsheden i Cigarindustrien kan ikke afhjælpes gennem dette, simpelt hen fordi det er et Forbrugs- spørgsmaal.

Maa jeg endnu blot gøre en Bemærkning om Luksusøllet. Den højtærede Minister ønskede gerne, at vi skulde have en saadan anset Eksportartikel. Jeg ønsker heller ikke paa nogen Maade at lægge Hindringer i Vejen derfor. Denne Artikel eksporteres jo ogsaa her fra Landet i dette Øjeblik, og det vil jo ikke være nogen Hindring derfor, selv om denne Afgift opretholdes, og dens Virkninger opretholdes med Overføring af Forbruget fra de stærke til de svage Ølsorter. Maa jeg i denne Forbindelse minde om, at da Forhandlingerne i 1922 fandt Sted, udtalte Bryggeriforeningen i en Henvendelse til Rigsdagen — der var Tale om Restriktionernes Ophævelse —, at det, at Restriktionerne hævedes, saaledes at det igen blev tilladt at brygge Øl af normal Styrke, ikke vilde medføre nogen økonomisk Vinding for Bryggerierne, men, sagde de, Ønsket om at vende tilbage til normale Tilstande skyldtes udelukkende Hensynet til Kundernes Krav, og at Bryggerierne helst vilde fremstille saa gode og navnlig saa holdbare Produkter som muligt. Man anførte ikke den Gang økonomiske Motiver.

Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann anførte, at Svesketolden i Modsætning til Valutaafgiften var en Afgift, Folk kunde unddrage sig ved ikke at købe Svesker, saa er det — jeg haaber, den højtærede Formand tillader — en af de banale Betragtninger indenfor Skattepolitikken, som jeg synes vi skulde være forskaanet for. Det er noget, alle ved, at naar man lægger Skat paa et almindeligt Forbrug som Svesker og lignende Varer, saa er det ikke Hensigten, at Befolkningen skal lade være at bruge dem. Der er ingen, der tænker paa, at Folk vil lade være med at bruge dem. Alle ved, at de bruges, og at Pengene trækkes ud af Befolkningens Lomme. Det ærede Medlem Hr. Drachmann ved udmærket godt, hvor de 5 Mill. Kr. kommer fra, som han regnede med, den Gang Forhøjelsen blev gennemført, og som han senere beklagede bortfaldt. Det ærede Medlem ved, hvorfra de kommer, og han